

ASIA ON NYT SELVÄ

VALVEUTUNEIDEN TYÖLÄISTEN HUOMIOON

Venäjän sosialidemokraattinen duumaryhmä teki „Putj Pravdyn” 63. numerossa viimeisen yrityksen saada selville, aikovatko 6 edustajaa (Tshheidzen ryhmä) nyt — sen jälkeen kun valveutuneiden työläisten valtaenemmistö on tuominut heidän ja likvidaattorien liiton, — suhtautua myötämielisesti sopimukseen Venäjän sosialidemokraattisen työväen-duumaryhmän kanssa⁹⁷.

Venäjän sosialidemokraattinen työväen duumaryhmä esitti „socialidemokraattiselle duumaryhmälle” kysymyksen, aikooko se nyt *ilman mitään varauksia* tunnustaa marxilaisen kokonaisuuden päätökset vuodelta 1903 (ohjelma)⁹⁸ ja vuosilta 1908—1910 (likvidaattoruuden tuomitseminen). On ymmärrettävää, miksi Venäjän sosialidemokraattinen työväen duumaryhmä asetti etualalle nimenomaan tämän kysymyksen: vuosien 1903, 1908 ja 1910 päätökset on tehty *jo ennen kuin mitään jakautumista* marxilaisten ja likvidaattorien välillä olikaan; nämä päätökset ovat kaikkien marxilaisten lippu; jos jokin sopimus Venäjän sosialidemokraattisen työväen-duumaryhmän ja „socialidemokraattisen duumaryhmän” välillä on mahdollinen, niin tietenkin vain sillä pohjalla, että nämä ennen jakautumista tehdyt päätökset tunnustetaan ehdottomasti.

„Nasha Rabotshaja Gazetan” 2. numerossa Tshheidzen duumaryhmä painatti „Julkisen vastauksen”, joka on tuonut asiaan lopullisen selvyyden ja sen vuoksi ansaitsee mitä vakavinta huomiota kaikkien niiden työläisten taholta, jotka pyrkivät vakavasti saamaan selvän erimielisyyksistä ja haluavat todellista yhtenäisyyttä.

I. OHJELMA JA KANSALLISUUSKYSYMYS

Ohjelmaa laatineessa marxilaisessa *kongressissa* (v. 1903) bundilaiset (juutalaiset likvidaattorit) esittivät otettavaksi ohjelmaan vaatimuksen sellaisten „laitosten luomisesta, jotka takaavat heille kulttuurikehityksen täydellisen vapauden”. Sitä vastaan esiintyivät nykyiset likvidaattorit Martynov, Martov ja Koltsov. He todistelivat aivan oikein, että tämä vaatimus on ristiriidassa sosialidemokratian kansainvälisten periaatteiden kanssa. Edustajakokous *hylkäsi* tämän vaatimuksen kaikilla äänillä bundilaisia vastaan (ks. pöytäkirjoja).

Marxilaiset vakuuttavat, että „laitosten perustaminen” juuri onkin sosialidemokratian hylkäämää „kansallista kulttuuriautonomiamia”.

„Julkisessa vastauksessa” kuusi edustajaa väittää päinvastaista. He sanovat: olemme julistaneet „laitosten perustamista”, mutta kansallista kulttuuriautonomiamia emme ole julistaneet.

— Hyvä on, vastaamme me heille. *Olettakaamme* hetkeksi, ettei se todellakaan ole sama asia. *Mutta edustajakokoukshan hylkäsi myös „laitosten perustamisen”*. Te tiedätte sen mainiosti. Te tiedätte, että *olette poikenneet ohjelmasta* nationalistien mieliksi. Bundilaiset, joiden ehdotuksen edustajakokous hylkäsi, kiittivätkin teitä juuri tuosta ohjelman rikkomisesta.

Sen jälkeen, kun sosialidemokraattinen duumaryhmä oli IV Duuman alussa esittänyt julkilausumansa, he kirjoittivat:

— „Voidaan sanoa, että sosialidemokraattien (s.o. likvidaattorien) sanamuoto ei ollut kyllin selvä. Aivan oikein. *Mutta tärkeää on se, että työläisedustajat* (s.o. Tshheidzen *kannattajat*) *ovat luopuneet siitä luutuneesta katsantokannasta*, jota virallinen teoria kansallisuuskysymyksessä noudattaa” („Zeit” № 9, pääkirjoitus, 3. palsta).

„Virallinen teoria” juuri onkin *ohjelma*. Bundilaiset keuhvat Tshheidzeä ja hänen ystäviään *ohjelman rikkomisesta*. Venäjän sosialidemokraattinen työväen duumaryhmä kysyi: onko „socialidemokraattinen duumaryhmä” suostuvainen ottamaan takaisin tämän ohjelmarikkomuksen.

Seurasi selvä vastaus: „tämä sanamuoto (s.o. „laitosten perustaminen”) ei sisällä kerrassaan mitään sellaista, mistä

socialidemokraattisen duumaryhmän pitäisi luopua” (ks. „Julkista vastausta”).

Emme halua luopua ohjelman rikkomisesta — se on „socialidemokraattisen duumaryhmän” vastaus.

2. VUODEN 1908 PÄÄTÖS

Venäjän socialidemokraattinen työväen duumaryhmä kysyi „socialidemokraattiselta duumaryhmältä” edelleen, suostuuko se tunnustamaan marxilaisten vuonna 1908 tekemän päätöksen, jonka latvialaiset sovittelijatkin ovat äskettäin vahvistaneet.

Tässä päätöksessä sanotaan:

„Likvidaattoruus merkitsee puoluesivestyneistön erään osan yritystä likvidoida” (s.o. laskea hajalle, hävittää, kumota, lakkauttaa) „puolueen nykyinen järjestö ja vaihtaa se muodoltaan hataraan yhtymiseen minkä hinnan tahansa vaativan legaalisuuden” (s.o. laillisuuden, „julkisen” olemassaolon) „puitteissa, vaikkapa tuon legaalisuuden lunastushintana olisi ilmeinen luopuminen puolueen ohjelmasta, taktiikasta ja perinteistä” (s.o. entisestä kokemuksesta).

Ja tämä päätös pitää *„tarpeellisena mitä päättävintä aatteellista ja organisatorista taistelua likvidointiyrityksiä vastaan”* (ks. selostusta, s. 38)⁹⁹.

Tämän päätöksen on tehnyt marxilainen kokonaisuus kaikkien puolueyhjmiien edustajien läsnäollessa, mukaan luettuna likvidaattorit (Dan, Axelrod y.m.), bundilaiset j.n.e. Se on tehty joulukuussa 1908, *ennen* kaikkia jakautumisia.

Venäjän socialidemokraattinen työväen duumaryhmä tiedusteli Tshheidzen duumaryhmältä, tunnustaako se *tämän* v. 1908 tehdyn päätöksen, jossa likvidaattoruus tuomitaan.

Entä mitä Tshheidzen duumaryhmä vastasi?

Ei sanaakaan!! Ei hiiskahdustakaan! Se on kiertänyt tämän vuonna 1908 tehdyn päätöksen, ikään kuin sitä ei olisi olemassakaan. Tämä tuntuu uskomattomalta, mutta sittenkin se on tosiasia. Ja tuo vaitiolo puhuu enemmän kuin mitkään sanat. Se osoittaa uskomattoman *kursailematonta* suhtautumista päätöksiin. Niistä päätöksistä, jotka eivät minua miellytä, en yksinkertaisesti piittaa vähääkään — sellainen on likvidaattorimielisten edustajien moraalii.

Kysymyksessä edustaja Jagellon ottamisesta duumaryhmään nämä edustajat menettelivät samalla tavalla. Heille sanotaan, että vuonna 1908 tehty päätös torjui „yhtenäisyyden” Jagellon *ei*-sosialidemokraattisen puolueen kanssa. Mutta he väittävät vastaan, että vuonna 1907, t.s. vuosi ennen tuon päätöksen tekoa, toisen Duuman edustajaryhmä otti joukkoonsa kiistattomia sosialidemokraatteja — liettualaisia. Se on ilmeistä pilkantekoa päätöksistä.

3. VUODEN 1910 PÄÄTÖS

Tässä päätöksessä sanotaan:

„Se historiallinen tilanne, jossa sosialidemokraattinen liike porvarillisen vastavallankumouksen aikakaudella tapahtuu, kiertämättä synnyttää *proletariaattiin kohdistuvan porvarillisen vaikutuksen ilmauksena* toisaalta sen, että kielletään illegaalinen sosialidemokraattien puolue, väheksytään tämän osuutta ja merkitystä, yritetään tyypistää johdonmukaisen sosialidemokratian ohjelma- ja taktiikkatehtäviä ja tunnuksia j.n.e.; toisaalta sen, että kielletään sosialidemokraattien Duumassa suorittama työ ja laillisten toimintamahdollisuuksien hyväksikäyttäminen, että ei käsitetä kumpienkin olevan tärkeitä eikä osata mukauttaa johdonmukaista sosialidemokraattista taktiikkaa nykyisen ajankohdan omalaatuisiin historiallisiin oloihin j.n.e.

Sosialidemokratian taktiikan erottamattomana aineksena näissä oloissa on se, että nuo molemmat poikkeamat voitetaan laajentamalla ja syventämällä sosialidemokraattista toimintaa proletariaatin luokkataistelun kaikilla aloilla ja selittämällä kummankin poikkeaman vaarallisuus”.

Tämä päätös on tehty *yksimielisesti* ennen mitään jakautumisia, *kaikkien* puolueryhmien edustajien läsnäollessa. Siinä tuomitaan likvidaattoruus ja otzovismi.

Venäjän sosialidemokraattinen työväen duumaryhmä kysyy „socialidemokraattiselta duumaryhmältä”: tunnustatteko te tämän päätöksen? Jälkimmäinen vastaa: mutta „eihän vuonna 1910 tehdyissä päätöksissä ole edes sellaista *sanaa* kuin likvidaattoruus”.

Ei ole „sanaa”! *Ketä sitten* marxilainen kokonaisuus tarkoitti tuomitessaan „illegaalisen sosialidemokraattisen puolueen kieltämisen, sen osuuden ja merkityksen väheksymisen”? Ketä muita, ellei likvidaattoreita?

Käytettävissämme on vihdoin mitä tarkin asiakirja, joka julkaistiin kolme vuotta sitten ja jota ei kukaan ole kumon-

nut, asiakirja, joka on lähtöisin kaikilta „kansallisilta” (latvialaisilta, bundilaisilta, puolalaisilta) marxilaisilta ja Trotskilta (todistajilta, joita parempia likvidaattorit eivät voi kuvitellakaan); tuossa asiakirjassa on sanottu suoraan, että „itse asiassa olisi toivottavaa, että päätöslauselmassa mainittua virtausta nimitettäisiin likvidaattoruudeksi, jota vastaan on taisteltava”...

Kuinka edustajat rohkenevat näin... rumasti viedä... ilmeisesti harhaan työläisiä?

„Sosialidemokraattinen duumaryhmä” ei halua tunnustaa vuonna 1910 tehtyä päätöstä! Sen sijaan se ilmoittaa olevansa „täysin solidaarinen” likvidaattorien „Nasha Rabotshaja Gazetan” kanssa.

Likvidaattorimieliset edustajat eivät piittaa marxilaisen kokonaisuuden päätöksistä vuosilta 1903, 1908 ja 1910. Heille ovat olemassa ainoastaan likvidaattorilehden „päätökset”.

4. „VIRTAUKSET”

Kieltäessään suoranaiset päätökset, jättäessään huomioimatta työläisten tahdon „sosialidemokraattinen duumaryhmä” selittelee yksityiskohtaisesti sitä hyötyä, mitä koituu kaikista „marxilaisuuden virtauksista”.

Kaikkialla maailmassa marxilaiset pitävät lähtökohtana *työväenjärjestöjä*, meillä taas tahdotaan pitää lähtökohtana näkymättömiä „virtauksia”. Saksassa ja kaikkialla maailmassa sosialidemokraatit liittävät yhteen *työläisiä*, työläisten kerhoja, järjestöjä ja ryhmiä. Meillä tahdotaan liittää yhteen joitain „virtauksia”.

„Kaikki marxilaisten keskuudessa ilmenevät virtaukset”! Onhan nyt yksistään likvidaattorien keskuudessa ainakin kaksi „virtausta”: „Borba” ja „Nasha Rabotshaja Gazeta”, jotka kiistelevät siitä, kumpi vaalii parhaiten „elokuun käskyjä”.

Joukoista irrallaan olevan 10 „virtauksen” yhteenliittäminen on toivotonta puuhaa. *Kaikkien* niiden *työläisten* yhteenliittäminen, jotka haluavat rakentaa marxilaista kokonaisuutta, on suuri tehtävä, jota suoritetaan meidän nähtemme Venäjän sosialidemokraattisen työväen-duumaryhmän lämpimästi kannattaessa.

* * *

Asia on nyt selvä. Työläisten valtava enemmistö (ks. tietoja vakuutus-kassavaaleista, ryhmittäisistä rahankeräyksistä, työläisryhmien suhteista kumpaankin duumaryhmään) on sanonut sanansa marxilaisten puolesta, Venäjän sosialidemokraattisen työväen-duumaryhmän puolesta, likvidaattoreita vastaan. Elokuun blokki on hajonnut: latvialaiset sosialidemokraatit ovat lähteneet pois, Burjanov on lähtenyt pois, Anin ja „Borban” kannattajat tekevät lähtöä. Tshheidzen ympärille ryhmittyneet 6 edustajaa ovat yhtyneet Elokuun blokin *huonoimpaan*, kaikkein likvidaattoruushenkisimpään sirpaleeseen.

Tehköt työläiset omat johtopäätöksensä.

„*Trudovaja Pravda*” № 7,
kesäkuun 5 p:nä 1914

Julkaistaan
„*Trudovaja Pravda*” lehden
tekstin mukaan
